Најстарија историја Андалузије

Крсто Крцун Драговић
Стефан СРБСКИ

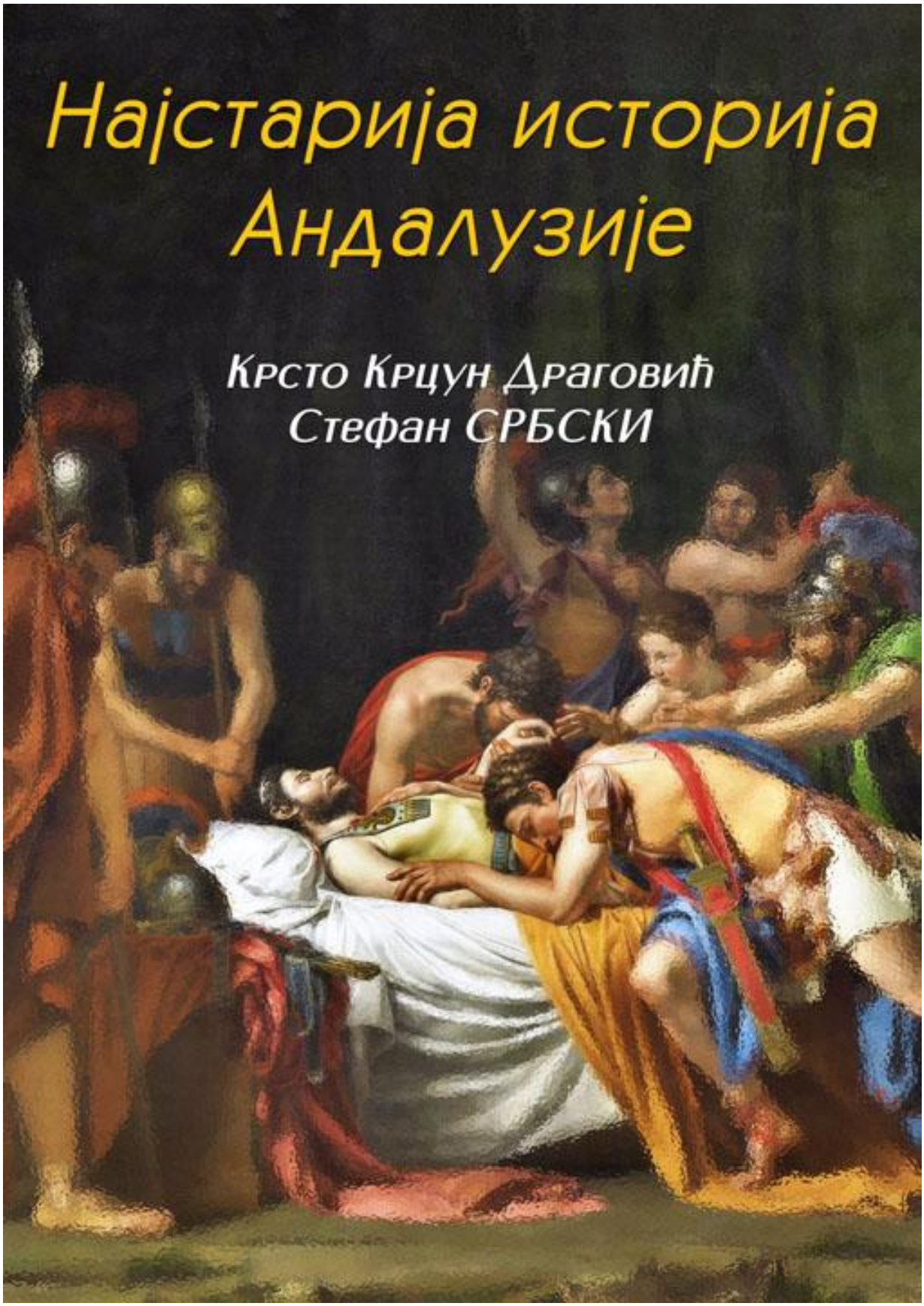

Најстарија историја Андалузије

*

Део I

*

У в о д

Како смо доспели до части да напишемо стару историју Андалузије? Још пре месец дана на то нисмо ни помишљали. Ми смо, додуше, од 1978. до 1992. сваке године проводили између три и пет недеља у Шпанији, на студијским и спортским путовањима, Прошли смо чак и „Tour Dusslingen“ па и Јакобов пут, али не пешке као ви, већ у Реноу 5, јер смо студирали историју уметности и играли тенис, па смо стално

морали скретати с пута, десно до Атлантика, лево у унутрашњост земље до....

Било је то маја 1979. године када ова тура није била тако интересантна као данас, па о нама нису писали у новинама! Нисмо имали ни наступе на телевизији! А данас чак и антихристи и антиморалисти ову туру пролазе авионом, аутомобилом, бициклом и већ како се сналазе, о њима пишу у свим новинама, наступају на телевизији, па пишу и књиге! Али нико не пише историју Андалузије, праву историју Андалузије!

И онда! После 18 година, ове 2011. поново смо се нашли у Андалузији. Били смо одушевљени! Свиме! И изградњом обале, њеним обликовањем, изгледом аутопута на обали и другим инфраструктурама, настанком градова са свим могућим културним центрима, библиотекама, парковима у којима свугде жубори вода и лепе животиње се слободно крећу (нема лавова, змија), градске галерије уметности, једном за светски познате уметнике, Пикаса, Мунка,

Валхола (Wahlhol-a), једном за локалне матадоре, приобална шеталишта од 8, 10, 12 км. Са кафанама, ресторанима и бутицима, скоро сви са баштама или терасама од камена украшеним лепим биљкама, а купалишта? Да се очи напаре! Њих не покрива, као некад песак до ограде шеталишта, већ дуж ограде су украсна стабла и жбунови са травнастим површинама, на којима су чисти каменови постављени као скулптуре па и уметничке скулптуре. А марине и чистоћа свугде! Три месеца смо уживали у тим лепотама. Били смо и на универзитетима у Малаги и Кордоби. И? Ту нам се није допало! Огромне књижурине историје и историје уметности са најбољим сликама разбацане на све стране, али историјски све лажно. Погрешно датирано, погрешно дефинисано! То нас није узбудило, навикли смо на то. Цела историја до 1650. године је потпуно лажна. Ми се спремамо да је поново напишемо. Управо смо били завршили нашу књигу „Карло Велики није никад живео“ и испланирали следећу, али не историју Андалузије. После 10 дана и поред најбољег времена и лепоте ове земље Андалузије, схватили смо да је њена историја још срамнија, но што смо то дотле

знали. Сасвим спонтано смо набавили блокове хартије за писање, оловке, резаче и гумице и почели смо да пишемо, чак и са одушевљењем! После три месеца у хотелу Сироко, соба 294 ова књига је, углавном, била готова. И чиме смо почели? Са најстаријим градом не само Андалузије, већ и Европе! Кадизом!

Стари градови: Кадиз, Кордоба, Севиља, Малага и Гренада.

Кадиз

И шта стоји у измишљеној старој историји о том граду? Узмимо шпанску верзију :

„ Кадиз, сребрно буренце, три хиљаде година главни град провинције, основали су га Феничани (Phönizier) као Гадир, важи као најстарије насеље на Иберијском

полуострву, можда целог западног света “ (Хроника града Кадиза).

Већ нам је зло! Иако је једно тачно! Са Алесио-ом је Кадиз најстарији град Европе! Али даље! Основали су га Феничани, зове се Гадир! Забога! Какав скандал! Феничане као народ никад нисмо имали, и да су га основали Феничани не би се звао Гадир! Име Гадир потиче од измишљеног грчког географа и путника Страбо-а! Гадир је Страбоово унакажење имена Сард, Сардр, Сардир, који је основао Сербон II, али не пре 3000 година! Према важећој хронологији, али је она погрешна! На то ћемо се још вратити. Данашње име Кадиз је унакажено име Сард, Садр, Сардис, само је почетно слово сербско „Ц“ (С),Цард,Цардр, Цардис а чита се као Сард, Сардр, Сардис и Сарди су Срби! Дакле град је назван по имену једног народа! То нам Страбо не каже. Али Страбо познаје неки други град као Сард, Сардр у Малој Азији, у Лики и његов народ! Становници Лукијци су Срби (Страбо). Дакле! Од Цард (Сард) Цардр (Сардр) Цардис (Сардис) настао је Цадиз (Кадис)! Али не увек! Нека сербска имена Сард,

Сардас су се до данас одржала. Сардр, Сарда у данашњој Шпанији имамо 4 пута, а Сард, Сардас 2 пута..., Један Садр, Сардас се налази у Арагонији код Сабинонинго-а, а Сабинонинго и Цартиране (Сартирана) су Србија, Арагон је Царагон (Сарагон), Србија, са главним градом Царагоца (Сарагоса), Србија, данас Зарагоза и он лежи на реци Ибар! Ибар као сербско име реке налазимо у целом старом свету, а у Србији још и данас. Ова река Ибар се данас зове Ебро! 20 км. од Зарагоза-е (Србије) се налази још једна Србија, данас Цалезо (Сабезо).

Изнећемо наше мишљење и о оснивачу града Цард, Цардр, Цадис, данас Цадиз-а То је Сербон II! Сербон II је други освајач света, у митологији он је Хераклe, Херкул, Дионис, Одисеј..., Њега смо у нашим досадашњим делима подробно описали, сада само укратко у вези са данашњим градом Цадиз. Са својим освајачима он је преко Мисира (Miessir-a, Египат) и североафричке обале доспео до мореуза између Африке (Африка се тада звала Либуа) и Европе, где је с обеју страна дигао Сербонове стубове и с европске

стране основао насеље. Наши састављачи историје Сербонове стубове називају „Херакловим стубовина“ а насеље које је Сербон II основао Сард, Сардр, Сардис, Гадир. Овде опет видимо не само фалсификовање историје, већ радикалну измену историје овог града и његовог народа. Прво изопачење имена данашњег Цадиз-а су спровели Страбо-ови проналазачи, највише пре 400 година, Они су одлучили да је Страбо „грчки“ географ, историчар и путник II. века пре н.е., који треба да описује тадашњи свет, да унаказује сербска имена и да „проналази“ нове народе, исто тако како проналазач Славена Орбини и описивач Славена Константин Порфирогенитис! Тако је сербски град Цард, Царди, Цардис добио грчко име Гадир, Гадес (уместо „Ц“, „Г“, а сербски народ Пиринејског полуострва имена: Бетис, Турдуки, Луситани, Ветонес, Ареваци, Цантабари, Кардли, Астури. Да ли Страбо-ови описи изгледају веродостојни? И шта је ту неистинито? У свом опису земље он се стално позива на „друге, старије Грке“: Херодота, Хомера, Посидониуса, Полубиуса, Стратостхонеса, Тимостенеса..., које су састављачи историје пронашли

заједно с њим. И тако се Страбоу подмеће „старији Грк“ и на 40 стадија од Калпе, налази се значајан стари град, некад је било речи о Иберијцима..., Неки Картеју називају и Херакловом насеобином, међу њима и Тимостенес, који описује да су се од старине називали Хераклеа и (још) се показује њихов велики прстенасти зид (Страбо, Књига 1, 8 стр. 7). И шта је ту неистинито?

1.Картеја је Цартеја (Сартеја) Србија

2. У старини нисмо имали Ибере, данас их имамо три различита.

3.Калпе је Сербонова Стена.

4. Хераклe је Сербон II.

5. Хераклеа-у никад нисмо имали

И! Град „Картеа“ је изопачење сербског града Цартеја (Сартеја), Србија, са сербским „Ц“ (С) као и у Андалуц-иа. И Цартеја (Сартеја), Србија се при Тимостенесу

није могла звати Хераклеа, јер је он измишљен у исто време кад и Страбо.

Хераклеа, наводно, потиче од Херакла, који у младој митологији има своје место, али историјски је Сербон II освајач света и оснивач многих градова, и ове Картеје (Страбо), правилно Цартеја (Сартеја), Србија! За то имамо још много примера. На јужној сицилијанској обали данас имамо град „Гела“, који је у старини био сербски град и кнежевина и који се звао ЦеΛа (Села). Али, али! На узорном Универзидад-у (не универзитету, опет једно изопачење) у Барцелони правилно се пише сербско „Ц“ (С) и данас се још правилно чита као сербско „Ц“ (С), нашли смо новчић из сербске старине на којем пише ЦеλА (Села). Дакле не Гела већ Села (види слику бр.1.).

Сл.1 – Moneda Grega de Gela (шпанска историја). Погрешно, то је ковани новац из старог сербског града краљевине Cela (Села) са чисто сербским писмом као данас. Овај антички град се налазио на сербском острву Трианакриа, Сицилија. Као и Села и Трианакриа је сербско име за троугаони облик острва, сербски – три, немачки drei (драј). Поред сербског писма на овом новчићу и натпису препознајемо један од најважнијих и најстаријих сербских обележија, рогатог бика, симбол Нина Белова, првог освајача света, кога смо детаљно описали (в. М. Николић, »Античка Србија«). Он на овом острву, културном центру старих Срба (види Веничанска култура), није

овековечен само овим новчићем са његовим ликом и његовим писмом. Цела област, цео угао, североисточни шпиц Трианакрие зове се његовим именом »Планине Неброд«, које се као старозаветно име јавља у облику Нимрод. У старој митологији је био симбол плодности, а у астрологији је то сазвежђе пролећне равнодневнице, које симболише обнављање природе. Тринакриа (Гела).

Још није крај! После ће бити још горе!

К о р д о б а

А сад да пређемо на други значајни град Андалузије који треба да је стар. Већ је у IX. веку према важећој хронологији заједно са Палермом културни град Европе, док северно од Алпа владају дивљина и примитивизам, Овај град се данас назива Цордоба и пише се са сербским „Ц“ (C). А како се данашњи град Цордоба звао у нашој исфабрикованој старој

историји? У Пидаловој историји Шпаније овај град се зове :

1. Corduba (Сардуба) – од 218 - 133 пре н.е. Том II, 1, стр. 300, 44, 46.

2. Corduba (Сордуба) од 154 – 000, Том II, 1 стр. 85, 414,

3. Cordoba (Сордоба) од 12 – 7 н.е., Том II, 2 стр. 90, 383, 92.

4. Carduba (Сардуба) за време Римљана, Том II 2, стр. 50 и Том II 1 стр. 415.

5. Cordusa (Сордуса) Sorbusa (Сорбуша) – (види слику бр. 2 - 3).

Сваки пут се слово „Ц“ чита као сербско «С»! Према томе се данашњи град Кордоба у старини звао Сордоба! Да ли све ово може да значи нешто друго него Србија?

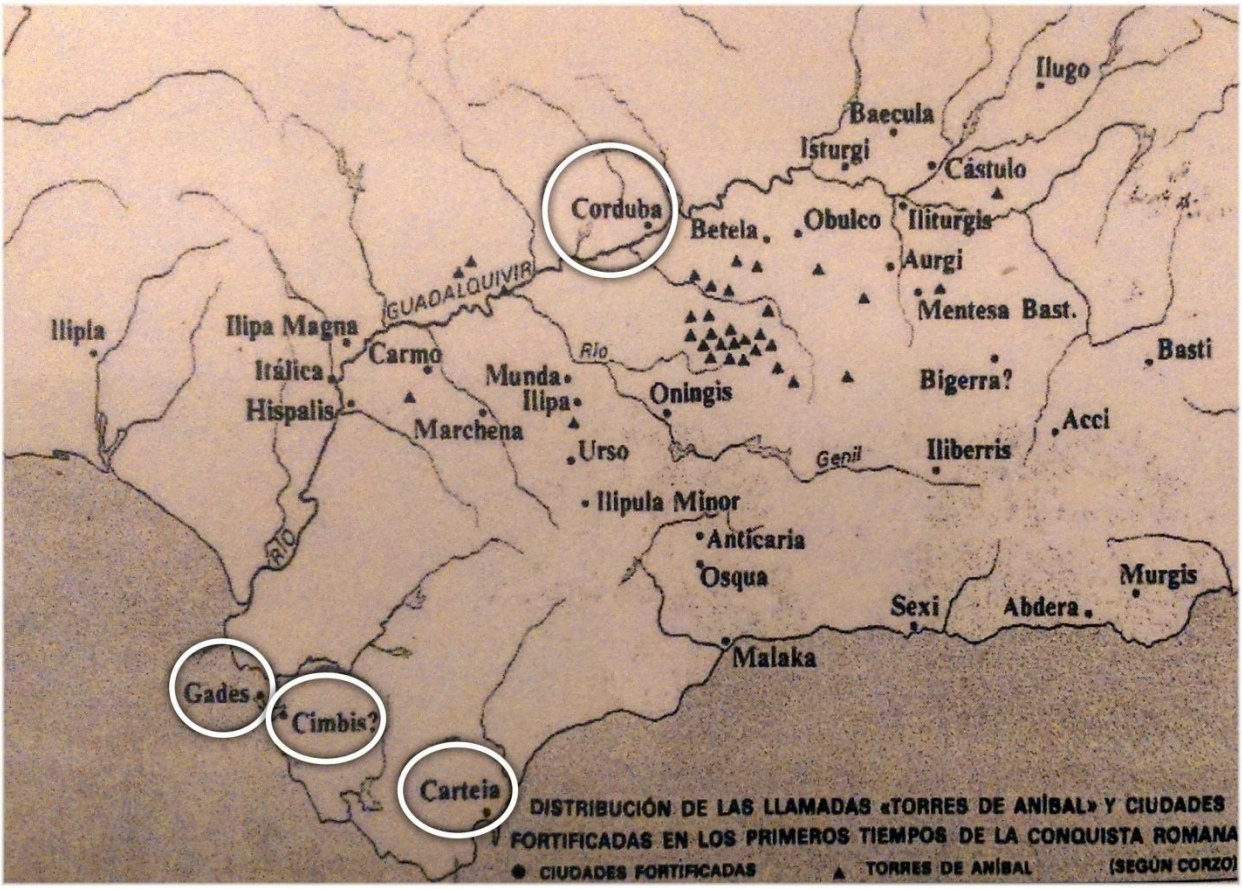

Слика 2, 3: Кордоба се звала Carbula, Сарбула према А. Пидалу 218 – 133. ст. Ере (доле) »Кордуба за време Ханибала«, на чистом сербском језику Сордуба је Србија, доле, Гадес је Сардес, Сард, Србија, Симбрис су Симбис, Сербена, Carteia је Сартеиа, Србија!

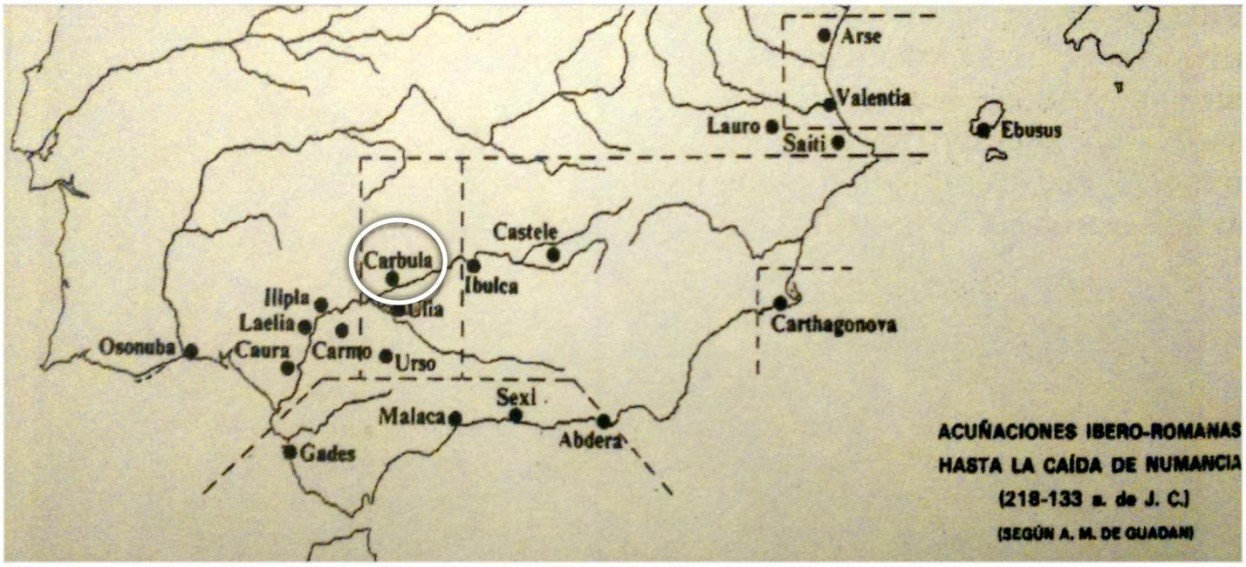

Историја Андалузије је обичан конструкт у којем ништа није како треба! Као пример за то узећемо историју Кордобе.

1. Насељена већ у предисторији, Кордоба се појављује у историји када су се њени житељи прикључили војсци Картагињана под Ханибалом, који је кренуо на Рим 206. г. ст. ере. Римљани су освојили насеље које су повремено проглашавали главним градом провинције Hispania Ulterior. Ту је била домовина римских научника..., Луканија и песника Сенеке који је рођен у Кордоби (владајуће учење).

2. После Пунских ратова претор Клаудије Маркел 169. г. ст. ере оснива Кордобу и Колонија патриција постаје главни град римске провинције Баетика[1] (Jan Gympel, Geschichte der Architektur: von der Antike bis heute, Könemann, 2005.).

Историја архитектуре из древних времена до данас; Jan Gympel, Geschichte der Architektur: von der Antike bis heute, Könemann, 2005.

3. Западни Готи, који су владали Кордобом, после пада Римског царства 572. Године, остају без видног утицаја. Сасвим је другачије са Маврима. Они су 711. започели свој освајачки поход и око годину дана после тога Кордоба је била део огромног арапског царства. Испочетка је град неколико деценија био под влашћу калифа из Дамаска (важеће учење). Изумитељи историје овде нису претерали. Они су

само створили конструкт у коме нема ниједне тачне реченице.

Коментар уз 1 : Ханибал, Римљани са њиховим сеобама, римски научници Луканиус и песник *Сенека*, *наводни римски писац, писац Ренесансе* (Christoph Pfister, Die Matrix Der Alten Geschichte, Dillum, 2006)[2], као и провинција Хиспаниа су све измишљотине после 1500. године!

Матрица (Die Matrix), Анализа проналаска изума верске историје; Christoph Pfister, Die Matrix Der Alten Geschichte, Dillum, 2006.

Уз 2 : Нисмо имали Пунске ратове, нити „Пуне“ као народ! Али смо имали народ „Пани“ сербске обожаваоце бога Пана, који су живели на северноафричкој обали и на Пиринејском полуострву, због чега се њихова земља звала Паниа, данашња Шпанија. Социјални слој „патрицијa“ је нова измишљотина, као и претор Клаудије, пре свега римска провинција Баетика и све друго што је у вези са Римљанима и Римским царством.

Уз 3 : Нисмо имали ни Западне, нити Источне Готе! Готи су Гети, сербски ратници у Европи и на северноафричкој обали. Нисмо имали ни Римљане, као ни Мавре, а Арапе тек 1000 година касније.

Сада наша историја није само противуречна, већ постаје и преварантска .

1. Абд ар Рахман је 756. Г. Прогласио Кордобу за независни емират, а 929. Г. У време Рахмана III за Калифат, чиме је град постао конкурентски однос са ондашњим Багдадским калифатом. Процењује се, да је у оно време Кордоба имала пола милиона до милион становника и да је била највећи град Европе, са преко 80.000 радионица и продавница, 600 јавних купатила, 300 џамија и 500 цркава (владајуће учење).

2. У једној другој „крајње озбиљној“ литератури о Кордоби из 10. века, историјски извори кажу, да је тада у *Кордоби било око милион становника, око 500 џамија, 80 школа, 50 болница и више стотина купатила. Она је поред Константинопоља била најбогатији и најлепши град Европе* (владајуће учење).

3. Захваљујући живој грађевинској активности Абд ар Рахмана III, Кордоба се развила у највећи град средоземља с пола милиона до милион становника, а хроничари су избројали 3000 џамија, 300 јавних

купатила, 50 болница, 80 јавних школа, 20 библиотека и 17 високих школа (Jean Gimpel, The Medieval Machine: The Industrial Revolution of the Middle Ages, Holt, Rinehart and Winston, 1976)[3]

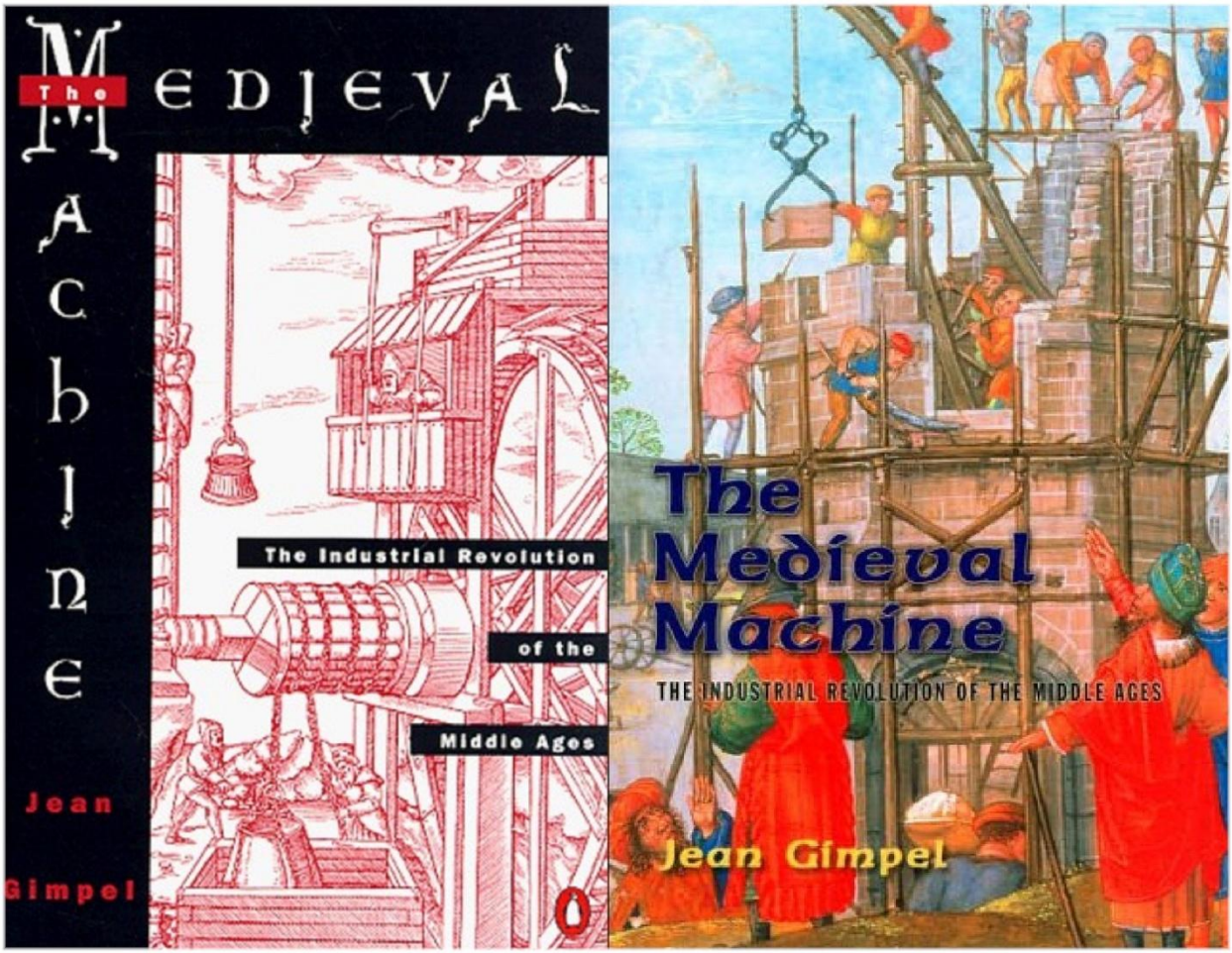

Средњовековна машина: Индустријска револуција у средњем веку; Jean Gimpel, The Medieval Machine: The Industrial Revolution of the Middle Ages, Holt, Rinehart and Winston, 1976

Све „ лепше од лепшег“ и безумније, а да нико није оставио примедбе! Ми ћемо прочешљати ове цитате.

Уз 1. 979. године ништа да знамо о „емиратима и калифатима“, јер је то бесмислица. Један град се не процењује на „ пола до милион“, већ је веродостојније 800.000 – 1.000.000 становника! 600 јавних купатила, 300 џамија и 500 цркава? Ту ништа није тачно! У X. веку Corbusa (Сорбуша) или данашња Кордоба није имала ниједну џамију нити цркву! Ни у XVI. веку на целом северноафричком приобаљу није било 300 џамија! Треба погледати планове градова Брауна и Хогенберга из 1572. године (Civitates orbis terrarum: 1572-1618, Том 1 књиге Civitates Orbis Terrarum, 1572-1618, Raleigh Ashlin Skelton, Томови 1-3 књиге Mirror of the world, 1st series, аутори Georg Braun, Franz Hogenberg, сарадник Raleigh Ashlin Skelton)[4]. Чак ни Александрија није имала џамију (види сл. 3, 4, 5).[4] Сада постаје још неозбиљније оно чиме се наши изумитељи историје хвале!

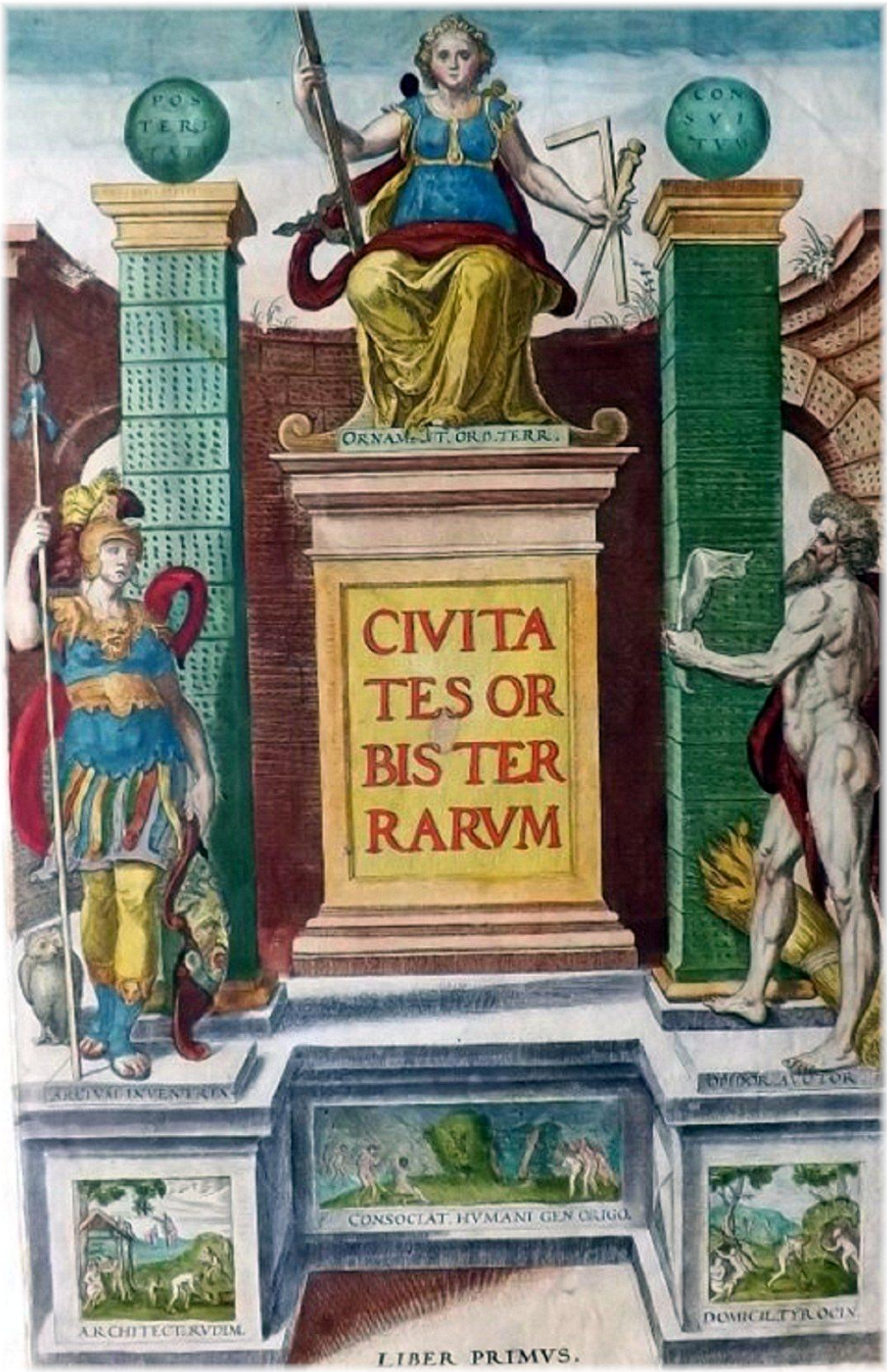
POS
TERI
TATI
CON
SVI
TVM
ORNAM. T. ORB. TERR.
CIVITA
TES OR
BIS TER
RARVM
ARCIVAL INVENTRIX
OPIXOR AVCTOR
CONSOCIAT. HVMANI GEN. ORIGO.
ARCHITECT. RVDIM.
DOMICIL. TYROCIN.
LIBER PRIMVS.

Сл.3 - Наслов Civitates orbis terrarum: 1572-1618, Том 1 књиге Civitates Orbis Terrarum, 1572-1618, Raleigh Ashlin Skelton, Томови 1-3 књиге Mirror of the world, 1st series, Аутори Georg Braun, Franz Hogenberg, Сарадник Raleigh Ashlin Skelton

Old map - Bird's-eye view of Cordoba by Braun and Hogenberg, with key identifying 16 locations.

Date of the first edition: 1617 . Date of this map: c. 1625

Сл.5 - Cádiz by Francesco Ambrosi, and published in Vicenza around 1680.

Сл.5 - *Civitates Orbis Terrarum, ...* Part 2. Köln, Alexandria, Vetustissimum Aegypti Emporium, Amplissima Civitas .Penon de Veles - Braun & Hogenberg, 1575-1612.

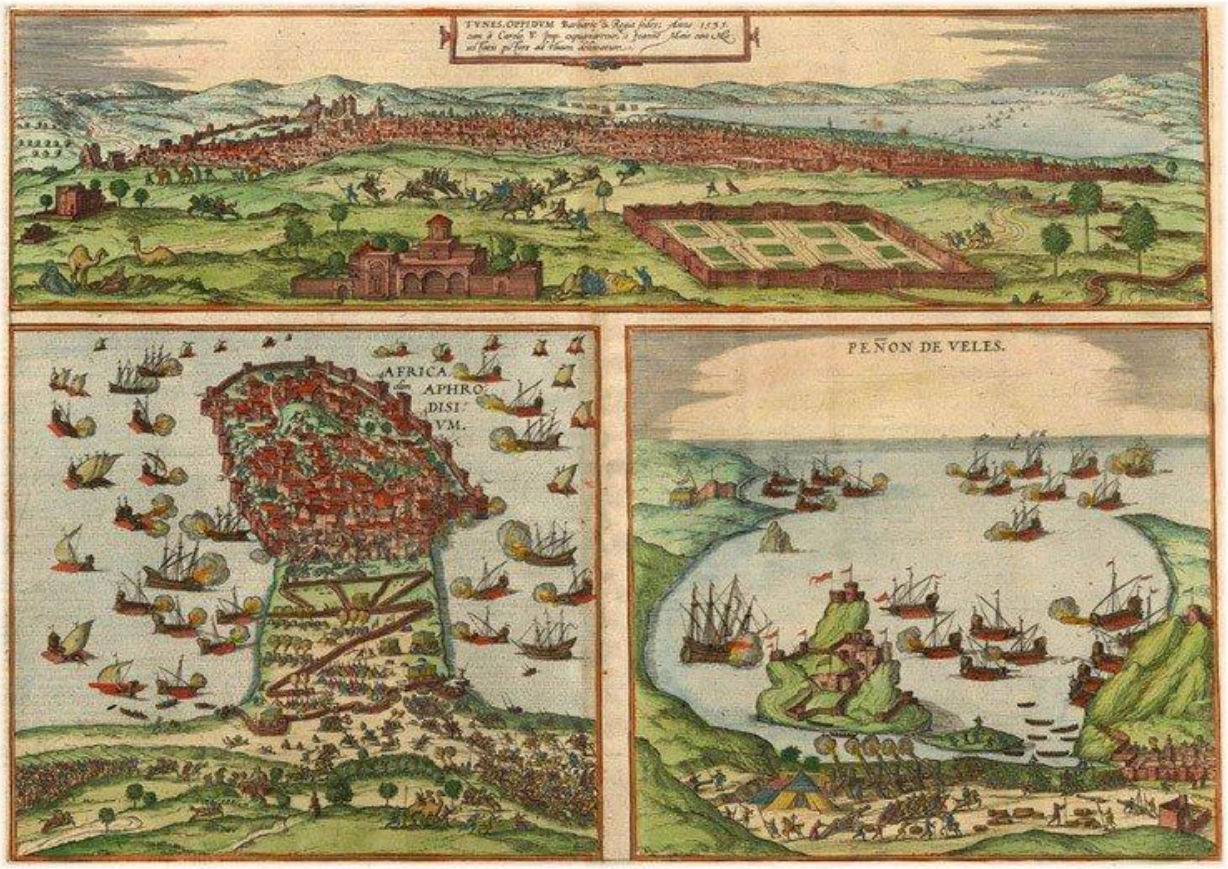
TVNES. OPPIDVM
AFRICA
APHRO
DISI
VM.
PEÑON DE VELES.

TVNES. OPPIDVM

Уз 2 . Према историјским изворима Кордоба је у 10. веку имала 1 милион становника, 500 џамија и 80 школа, 500 музеја, а 80 школа? Каква срамота за ондашње културно друштво! Или за изумитеље историје? Опет је све лажно! Шта се догодило са 500 цркава? Како нема ни једне синагоге?

Кордоба се чак упоређује и са Константинопољем! То се слаже! Управо је овај град, као и Кордоба из X. века измишљотина, само што је уместо Месквите X. века у Кордоби, овде у Константинопољу имамо Свету Софију, која треба да је још много старија : 306.г. посвећење прве Свете Софије – 404. пожар прве Свете Софије; 415. посвећење друге Свете Софије – 532. пожар друге Свете Софије; 532 – 537. посвећење треће Свете Софије – 558. Рушење куполе треће Свете Софије (владајуће учење). Да ли они који се баве историјом уметности виде и размишљају о овој серији несрећа : посвећење – пожар, посвећење – пожар, посвећење – рушење.

Шта је могло да у каменој цркви из IV. и V. века да гори? И колико је стара Хагиа Софија? Као и Месквита, она је изграђена после 1600. године! Света Софија је по стилу романтика XVII. века (Кр.Пфистер, Матрица старе историје, 182)[5] Уосталом, апсурдно је поређење Кордобе и Константинопоља. Када је Кордоба била само једна тврђава, Константинопољ је био највећи културни центар старог света! Не Рим, не Александрија, не Јерусалим! И није се звао Константинопољ већ Цариград!

Да се вратимо скандалозним цитатима владајућег учења. Кордоба је у X. веку, наводно имала милион становника? То је још горе него са старим Римом. *У Цезарево време Рим је имао 1 милион, а у Октавијаново чак 1, 5 милиона становника.* Само, што нисмо имали ни стари Рим, ни Цезара, ни Октавијана! А сад следи најгоре. Наше владајуће учење поседује историски извор из X. века? Како, кад *нема историских извора пре XI. века* (Uwe Topper, Fälschungen der Geschichte: von Persephone bis Newtons Zeitrechnung, Herbig, 2001.)[6] А ми мислимо

да нема историских извора старијих од XIII. века, јер пре тога имамо само стеле, али на њима нису бележене хронике или историјски догађаји (Unsere Schrift – НАШЕ ПИСМО, Миленко Николић, *Миленко Николић Stiftung,* Задужбина Миленка Николића 2009.)[7]

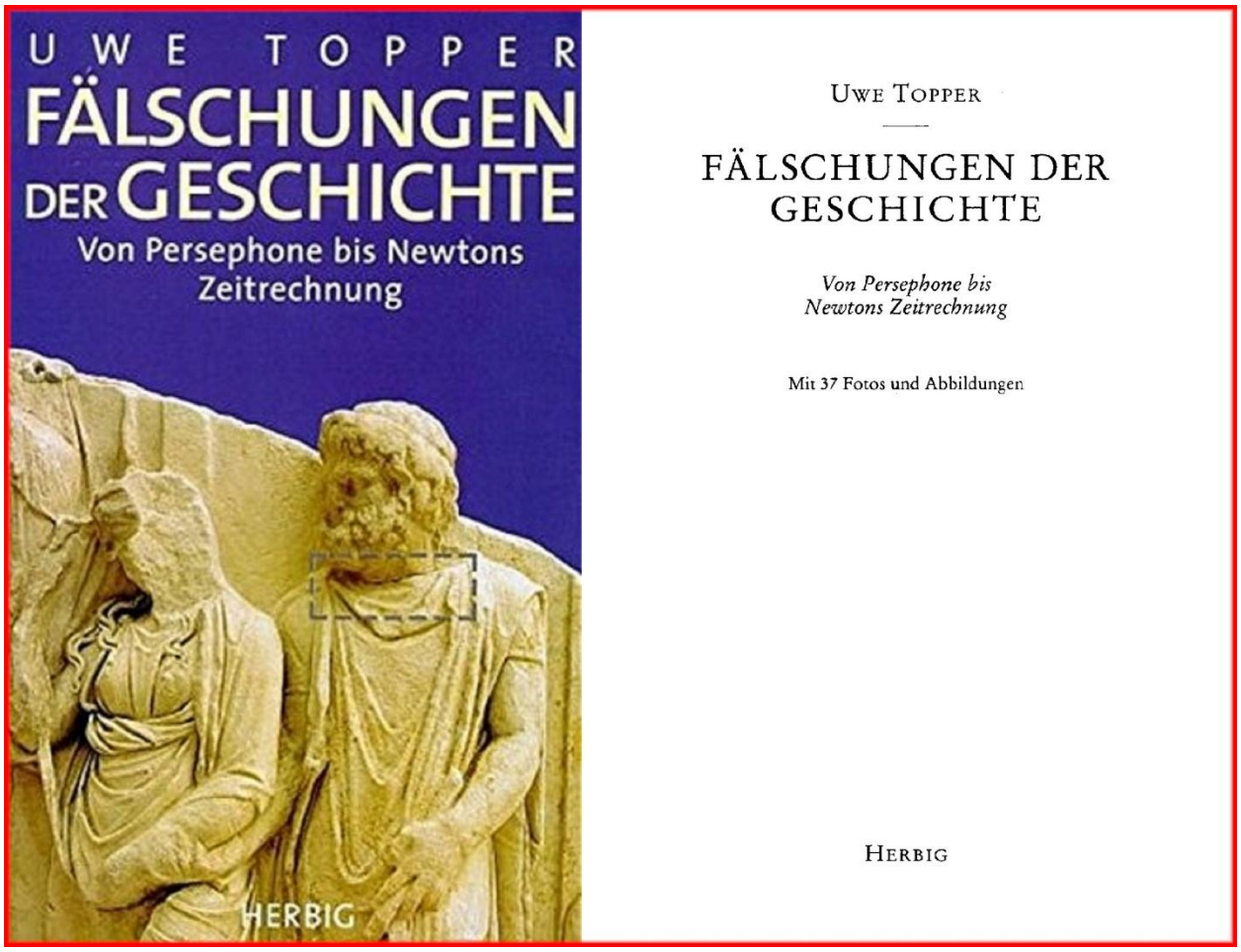

Uwe Topper, Fälschungen der Geschichte: von Persephone bis Newtons Zeitrechnung, Herbig, 2001.

Уз 3 : Сада следи врх свих слутњи. Само они који не умеју да мисле имају наступе као Карин Жан Гимпел. Код ње је Кордоба у X. веку опет имала пола до милион становника, али 3000 џамија (?) и само 80 јавних школа (?) као град културе највећи у Европи? И шта се даље догађа? У 10. веку је град Кордоба био прворазредни културни центар. Омаиди су толерантно владали, „дозвољавајући хришћанима и Јеврејима да благују на свој начин“ (владајуће учење). А данас нам причају да је Ислам, наводно, нетолерантан. Ако је било Јевреја у X. веку, где су синагоге? Према важећој хронологији, која ни сама није поуздана, у X. веку монотеистичке вере још нису постојале. Све су млађе и потичу из Европе ("История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко", М., "Языки русской культуры", 2000. "История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко". Анализ ответа А.Т.Фоменко, М., "Языки славянской культуры", 2001, изд. 2-е, дополненное (*) види дела У. Топера, Кр. Пфистера, А. Фоменка)[8]

Следи прича о „ Старој Кордоби“ : У овом културном центру делује медицинар Аверос (Ибн Рушид) коме треба да захвалимо на преводу и коментарима Аристотела (владајуће учење). Овим су изумитељи историје одали. Аристотел је измишљотина XV. века према важећој хронологији, као цела стара историја Кордобе. Оно што је најапсурдније и најпротивуречније у овом центру културе тек следи : *Али са победом хришћана под Фердинандом III, 1236 г. Почело је опадање Кордобе и светлећа звезда се гаси. Општа метропола бледи у провинцијски град* (важеће учење).

Unsere Schrift – НАШЕ ПИСМО, Миленко Николић, *Миленко Николић Stiftung,* Задужбина Миленка Николића 2009.

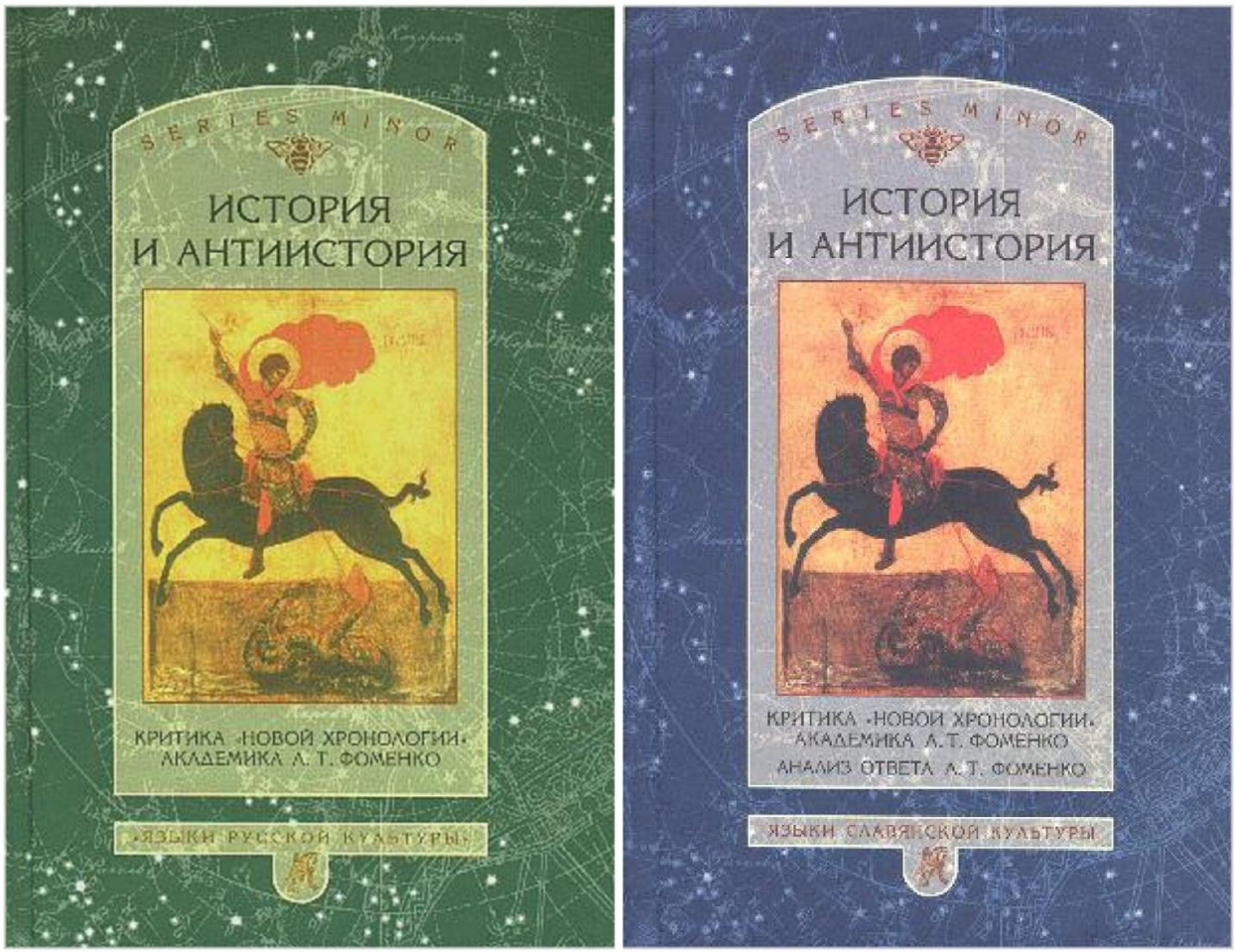

"История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко", М., "Языки русской культуры", 2000. "История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко". Анализ ответа А.Т.Фоменко, М., "Языки славянской культуры", 2001, изд. 2-е, дополненное (*)

Истакнути аналитичар (Christoph Däppen, Nostradamus und das Rätsel der Weltzeitalter, BoD – Books on Demand, 2004.)[9], наше измишљене историје Кр. Депен, бавио се једним Фердинандом, чија је жена била сестричина краља Лудвига XII. Он је био Фердинанд III од Арагона и Сицилије, Фердинанд III

Напуљски краљ и Фердинанд V краљ Кастилије – Леон, па би њега и његову прву жену Изабелу од Кастилије папа Александар VI 1496. Године уздигао међу римокатоличке краљеве, а код В. Штајна (Werner Stein, Der grosse Kulturfahrplan: die wichtigsten Daten der Weltgeschichte ; Politik, Kunst, Religion, Wirtschaft, Bertelsmann-Club, 1993.)[10], Изабела је римокатоличка краљица 1479. године! Ево шта пише Кр. Депен о овом Фердинанду : *Године 1468. је Фердинанд постао краљ Сицилије, дакле пре него што је постао краљ Арагона (1479). Зашто је онда тек 1504. постао напуљски краљ, иако су Напуљ и Сицилија већ 1442. уједињени под арагонском влашћу? Већ сами бројеви треба да нас натерају на размишљање. Да ли се под овим Фердинандом крију различите личности, различити владари у различита времена? Мало померање епохе се историчарима опет омакло! Или се овде историски патуљак надувао у епохалну фигуру? Његови наступи као краља у различитим земљама, као и наводно у различитим годинама, чине се као бисери на врпци ако се примене одговарајуће синохе“* (Кр.Депен).

Werner Stein, Der grosse Kulturfahrplan: die wichtigsten Daten der Weltgeschichte ; Politik, Kunst, Religion, Wirtschaft, Bertelsmann-Club, 1993.

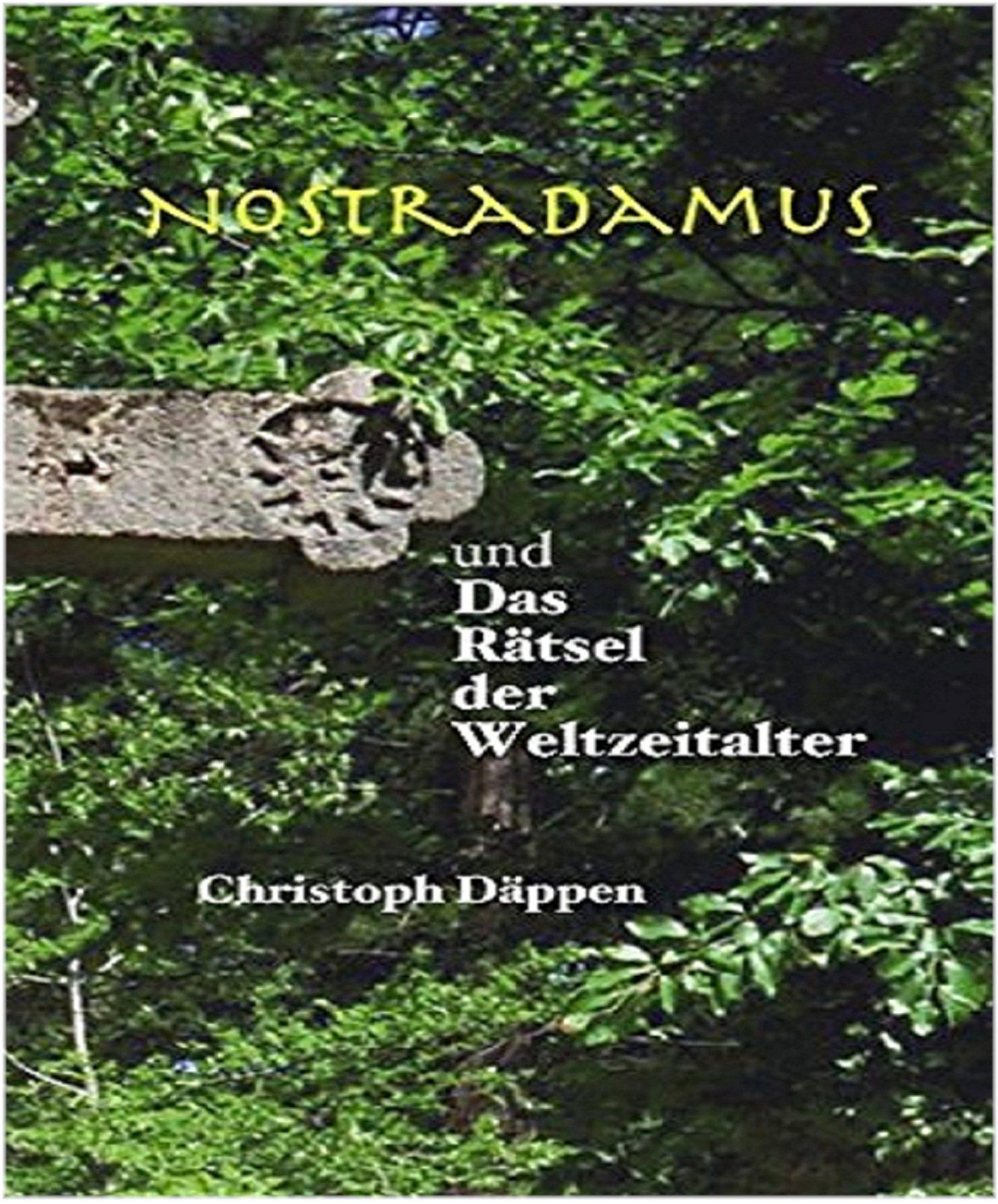

Werner Stein, Der grosse Kulturfahrplan: die wichtigsten Daten der Weltgeschichte ; Politik, Kunst, Religion, Wirtschaft, Bertelsmann-Club, 1993.

А сад Фердинанд, краљ са различитим бројевима : „Фердинанд II, Фердинанд III, Фердинанд V”: Сицилије 1468. и Кастилије – Леон 1474., Сицилије 1468. и Арагона 1479., Сицилије 1468. и Напуља 1504. године. Овде Депен има одговарајућу синоху :

- 1468. АВГ (од Аугуста) = 1474.ЈУЛ (од Цезара)
- 1468. АУГ (од Аугуста) = 1479.СПА (Шпанска)
- 1468. ДИО (од Диоклециана) = 1504. (од Урбиа)

Дакле, ипак Кр. Депен – један историски патуљак је надуван у епохалну фигуру. Тачно, али Депен зна и за Фердинанда I краља Кастилије, између 1035. И 1065. године! Дакле Фердинанд «краљ са бројним бројкама» је «сабласна» копија ранијег.

Чак са синохом 1065. ПХИ (почев од Филипа) = 1517. ОЛҮ (од прве олимпијаде) можемо да синхронизујемо одлазак обојице Фердинанда (Кр. Депен).

Овај Депенов цитат захтева малу допуну. Ни 1035. нити 1065. године, нисмо имали Фердинанда, ни Кастилију! Фердинанд из 1035. године је копија Фердинанда из 1517. године! Епоха Фердинанда из 1517. Године се више пута потискивала у прошлост. Тако се наша историја фабриковала и развлачила у дужину. *Наша историја је предугачко наплетена.* (EFODON e.V., Europäische Gesellschaft für frühgeschichtliche Technologie und Randgebieteder Wissenschaft; SYNESIS Nr. 48 (6/2001) Weitere “megalithische” Bauwerke im Kraichgau entdeckt (W. Haug), SYNESIS Nr. 44 (2/2001) Sensation: Ursache für die Fälschung der mittelalterlichen Zeitrechnung gefunden (Walter Haug)) Тиме су историју Кастилије хтели да учине 500 година старијом, као и Фердинда! Око 1100. Године, нисмо имали ни Кастилију, ни Фердинанда! Захваљујемо Депену за ову драгоцену подршку и проглашавамо да су у нашој историји сви Фердинанди обични изуми, као и Карло V, Хабсбурговци и сви Фридизи, Хајнрихи, Лудвизи, Конради или Отои! Фердинанд није постојао ни у XI.

ни у XVI. веку, нити у целом раздобљу од XI. до XVI. века. Шпанија се у XI. веку звала Панија, у којој је владала династија Балшића.

EFODON e.V., Europäische Gesellschaft für frühgeschichtliche Technologie und Randgebieteder Wissenschaft; SYNESIS Nr. 48 (6/2001) Weitere "megalithische" Bauwerke im Kraichgau entdeckt (W. Haug), SYNESIS Nr. 44 (2/2001) Sensation: Ursache für die Fälschung der mittelalterlichen Zeitrechnung gefunden (Walter Haug) http://www.efodon.de/html/publik/sy/sy-jahrgang_8.html

Најстарији Балшић, кога опет Папон и Цезар Нострадамус помињу у својим хроникама, звао се „Pons Baltio", од 979. године, а историчар Nicolo

Vigiezza 1617. године пише да је династија Балшића краљевског порекла, и да је владала Шпанијом у провинцијама Лангедок и Руселион. Последња владарка Балшића је била Алиса Балшић „Aix des Baux" (владајуће учење) без наследника у Провансi, али и у Напуљској краљевини. Она је умрла 1426. године, после чега су њена кнежевина Монако и дворац de Baux Signores le Baux господари Балшићи, припали породици Грималди. Али, то је новија историја којом се не бавимо.

*

Референце :

[1] Историја архитектуре из древних времена до данас; Jan Gympel, Geschichte der Architektur: von der Antike bis heute, Könemann, 2005.

[2] Матрица (Die Matrix), Анализа проналаска изума верске историје; Christoph Pfister, Die Matrix Der Alten Geschichte, Dillum, 2006.

[3] Средњовековна машина: Индустријска револуција у средњем веку; Jean Gimpel, The Medieval Machine: The Industrial Revolution of the Middle Ages, Holt, Rinehart and Winston, 1976)

[4] Civitates orbis terrarum: 1572-1618, Том 1 књиге Civitates Orbis Terrarum, 1572-1618, Raleigh Ashlin Skelton, Томови 1-3 књиге Mirror of the world, 1st series, аутори Georg Braun, Franz Hogenberg, сарадник Raleigh Ashlin Skelton).

[5] Кр.Пфистер, Матрица старе историје, 182.

[6] Uwe Topper, Fälschungen der Geschichte: von Persephone bis Newtons Zeitrechnung, Herbig, 2001.

[7] Unsere Schrift – НАШЕ ПИСМО, Миленко Николић, *Миленко Николић Stiftung,* Задужбина Миленка Николића 2009.

[8]"История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко", М., "Языки русской культуры", 2000. "История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко". Анализ ответа А.Т.Фоменко, М., "Языки славянской культуры", 2001, изд. 2-е, дополненное (*) види дела У. Топера, Кр. Пфистера, А. Фоменка)

[9] Christoph Däppen, Nostradamus und das Rätsel der Weltzeitalter, BoD – Books on Demand, 2004. https://books.google.rs/books?id=AB6Js8D7ti4C&printsec=frontcover&hl=sr&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

[10] Werner Stein, Der grosse Kulturfahrplan: die wichtigsten Daten der Weltgeschichte ; Politik, Kunst, Religion, Wirtschaft, Bertelsmann-Club, 1993.

[11] EFODON e.V., Europäische Gesellschaft für frühgeschichtliche Technologie und Randgebieteder Wissenschaft; SYNESIS Nr. 48 (6/2001) Weitere “megalithische” Bauwerke im Kraichgau entdeckt (W. Haug), SYNESIS Nr. 44 (2/2001) Sensation: Ursache für die Fälschung der mittelalterlichen Zeitrechnung gefunden (Walter Haug) http://www.efodon.de/html/publik/sy/sy-jahrgang_8.html

*

Литература :

- Историја Андалузије, Миленко Николић, Радунић д.о.о., Београд, 7524.(2015)

- Историја архитектуре из древних времена до данас; Jan Gympel, Geschichte der Architektur: von der Antike bis heute, Könemann, 2005.

- EFODON e.V., Europäische Gesellschaft für frühgeschichtliche Technologie und Randgebieteder Wissenschaft; SYNESIS Nr. 48 (6/2001) Weitere “megalithische” Bauwerke im Kraichgau entdeckt (W. Haug), SYNESIS Nr. 44 (2/2001) Sensation: Ursache für die Fälschung der mittelalterlichen Zeitrechnung gefunden (Walter Haug)

- Werner Stein, Der grosse Kulturfahrplan: die wichtigsten Daten der Weltgeschichte ; Politik, Kunst, Religion, Wirtschaft, Bertelsmann-Club, 1993.

- "История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко", М., "Языки русской культуры", 2000. "История и антиистория. Критика "новой хронологии" академика А.Т.Фоменко". Анализ ответа А.Т.Фоменко, М., "Языки славянской культуры", 2001, изд. 2-е, дополненное (*)

- Christoph Däppen, Nostradamus und das Rätsel der Weltzeitalter, BoD – Books on Demand, 2004.

- Uwe Topper, Fälschungen der Geschichte: von Persephone bis Newtons Zeitrechnung, Herbig, 2001.

- Christoph Pfister, Die Matrix Der Alten Geschichte, Dillum, 2006.

- Unsere Schrift – НАШЕ ПИСМО, Миленко Николић, *Миленко Николић Stiftung,* Задужбина Миленка Николића 2009.

*

***

Ауторска права задржана : Миленко Николић, *Миленко Николић Stiftung,* Задужбина Миленка Николића.

*

Уредио : Стефан Србски

Аутор : Крсто Крцун Драговић